

22 Ιουλίου 2013

Η Αγία Μαρία η Μαγδαληνή η Μυροφόρος και Ισαπόστολος.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Φωτό:saint.gr

Η Μαρία η Μαγδαληνή

Η αγία ένδοξος και πανεύφημος Μαρία η Μαγδαληνή υπήρξε η πιστή και

αφοσιωμένη Μαθήτρια του Ιησού, η ακόλουθος της Υπεραγίας Θεοτόκου, η Διακόνισσα του Κυρίου και των Αποστόλων, η εκλεκτή Μυροφόρος, η Ευαγγελίστρια της Αναστάσεως, η Ισαπόστολος και κήρυκας της πίστεως. Σ' αυτήν δόθηκε η χάρις να δει πρώτη μετά την Ανάσταση, μαζί με την Θεοτόκο, τον Αναστάντα Ιησού. Αυτή μετέφερε τη χαρμόσυνη είδηση στους Αποστόλους για την Ανάσταση του Κυρίου. Μέσα στα ιερά Ευαγγέλια δοξάζεται από τους αγίους τέσσερις Ευαγγελιστές, ως πρώτη μετά την Θεοτόκο, Μαθήτρια και Μυροφόρος. Πατέρες της Εκκλησίας μας την χαρακτηρίζουν σεμνή και σοφή παρθένα με ψυχική ωραιότητα. Η αγία Μαρία η Μαγδαληνή υπήρξε ωραίο και ευγενικό παράδειγμα γυναικείας αφοσιώσεως, που φθάνει στην αυταπάρνηση και τον ηρωισμό.

Η καταγωγή της

Το όνομα Μαρία είναι λέξη εβραϊκή και σημαίνει η πικραθείσα αλλά υψωθείσα και δοξασθείσα. Κατά μια άλλη ετυμολογία σημαίνει το ανατέλλον αστρο της αυγής, ο αυγερινός. Πατρίδα της ήταν η πόλη Μάγδαλα, γι' αυτό ονομάστηκε Μαγδαληνή από τον τόπο καταγωγής της. Τα Μάγδαλα, κατά πάσα πιθανότητα, βρίσκονταν στην Γαλιλαία, στη νοτιοδυτική όχθη της λίμνης Τιβεριάδος. Καταγόταν από πλούσια και επιφανή οικογένεια. Οι γονείς της, ο Σύρος και η Ευχαριστία, ήταν εξαιρετικά ελεήμονες και φιλεύσπλαχνοι. Ζούσαν με φόβο Θεού και τηρούσαν τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου.

Όταν άρχισε η Μαρία να μεγαλώνει, δεν θέλησε να ασχοληθεί με τα συνηθισμένα έργα των γυναικών της εποχής, δηλ. να υφαίνει, να γνέθει και να φτιάχνει λαμπρά υφάσματα, αλλά διάλεξε να επιδοθεί στις σπουδές και πήγε κοντά σε διδάσκαλο να μάθει γράμματα. Έτσι μελέτησε όλη την Παλαιά Διαθήκη και ιδιαίτερα αγάπησε το Ψαλτήρι και τις Προφητείες. Εντρυφώντας στα βιβλία αυτά, ανίχνευε τις προρρήσεις των Προφητών για την έλευση του Μεσσία Χριστού. Μετά τον θάνατο των γονέων της, ενώ είχε πλέον κάθε ελευθερία και εξουσία να περάσει την ζωή της μέσα στη ραθυμία, την άνεση και την πολυτέλεια, συνέχισε να ζει με μελέτη και προσευχή. Απέρριπτε την τρυφή, την καλοπέραση και τις ηδονές. Μοίραζε τα πλούτη της και τα υπάρχοντά της σε όποιους είχαν ανάγκη. Με την ελεήμονα καρδιά της και την γενναιόδωρη μεγαλοψυχία της, άδειαζε τα επίγεια ταμεία της και συγκέντρωνε στα ουράνια θησαυρούς άφθαρτους και αιώνιους. Διάλεξε να ακολουθήσει τον δρόμο της αγνείας και της παρθενίας. Για να διαφυλάξει την καθαρότητα του σώματος και της ψυχής, απέφευγε τις πολλές συναναστροφές και κοσμικές εκδηλώσεις. Βλέποντας αυτή την υψηλή, ενάρετη και ένθεη πολιτεία της

ο εχθρός του ανθρωπίνου γένους, ο Διάβολος, την φθόνησε. Όρμησε εναντίον της με όλη του την δύναμη. Την πολιορκήσε με τα σκοτεινά και πονηρά μηχανεύματα και τεχνάσματά του και έστειλε επτά πονηρά πνεύματα να την κυριεύσουν.

Περί των επτά δαιμονίων

Από τα επτά πονηρά πνεύματα ο Κύριος την θεράπευσε και την λύτρωσε. Διότι η Μαρία πλησίασε τον Ιησού Χριστό με θερμή καρδιά και πίστη και έλαβε από τον Ιατρό των ψυχών και των σωμάτων την ίαση και τη θεραπεία (Μάρκος 16,9 και Λουκάς 8,1-3).

Διαβάζουμε στο κατά Λουκάν άγιο Ευαγγέλιο (Λουκ. 8,1-3) “Και τότε, συνέβηκε στη συνέχεια ο Ιησούς να περιοδεύει κατά πόλεις και χωριά, κηρύττοντας και ευαγγελιζόμενος τη βασιλεία του Θεού. Και ήταν οι δώδεκα μαθητές μαζί του, και μερικές γυναίκες που ήταν θεραπευμένες από πνεύματα κακά και από ασθένειες, η Μαρία, που καλείται Μαγδαληνή, από την οποία είχαν εξέλθει επτά δαιμόνια, και η Ιωάννα, η γυναίκα του Χουζά, του επιτρόπου του Ηρώδη, και η Σουσάνα και άλλες πολλές, οι οποίες τους διακονούσαν από τα υπάρχοντά τους”.

Και στον άγιο Μόδεστο, Πατριάρχη Ιεροσολύμων (7ος αιώνας) διαβάζουμε: “Ευλόγως, λοιπόν, διαλέγει ο Σωτήρας την Μαρία την Μαγδαληνή, από την οποία εξέβαλε επτά δαιμόνια, για να εκδίωξη μέσω αυτής, τον άρχοντα της κακίας (διάβολο) από την ανθρωπίνη φύση. Διότι οι ιστορίες διδάσκουν την Μαγδαληνή αυτήν δια βίου παρθένον. Και αναφέρεται μαρτύριον της Μαρίας Μαγδαληνής, όπου γράφεται ότι για την άκραν παρθενίαν και καθαρότητά της, φαινόταν στους βασανιστές της, σαν καθαρό κρύσταλλο”.

Στον Βίο της αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής διατυπώνεται η άποψη ότι τα επτά δαιμόνια είναι τα αντίθετα των επτά αρετών. Δηλαδή πνεύμα αφοβίας Θεού, πνεύμα ασυνεσίας, πνεύμα αγνωσίας, πνεύμα ψεύδους, πνεύμα κενοδοξίας, πνεύμα επάρσεως, πνεύμα κάλλους. Και όλα αυτά είναι αντίθετα και αντίπαλα όλων των αρετών. Γιατί κάθε αμαρτία έχει τον δαίμονά της δηλαδή το πνεύμα που την ενεργεί.

Είναι κατασυκοφάντηση και βλάσφημος λόγος εναντίον της αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής η ταύτισή της με την αμαρτωλή γυναίκα του Ευαγγελίου, η οποία στο σπίτι του Φαρισαίου άλειψε τα πόδια του Ιησού με μύρα. Έχει γίνει δυστυχώς μεγάλη παρερμηνεία των περικοπών του ιερού Ευαγγελίου από ορισμένους συγγραφείς ακόμη και εκκλησιαστικούς διότι ταύτισαν την αγία Μαρία την Μαγδαληνή με την αμαρτωλή γυναίκα, η οποία έπλυne τα πόδια του Κυρίου με τα δάκρυά της και τα άλειψε με μύρο, δείχνοντας την συντριβή της, τον σπαραγμό της καρδιάς της, και την μετάνοιά της για τις αμαρτίες της (Λουκ. 7,36-50).

Γι' αυτήν μιλά ο ιερός Λουκάς ανώνυμα: «Και γυνή ήτις ην αμαρτωλός εν τη πόλει». Στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο (Λουκ. 8,1-3), ο Λουκάς μιλάει για την αγία Μαρία την Μαγδαληνή και αναφέρεται στην θεραπεία της από τον Ιησού. Αν η Μαρία η Μαγδαληνή ήταν η αμαρτωλός γυναίκα, ο άγιος Ευαγγελιστής δεν θα απέκρυπτε το όνομά της, ενώ αμέσως παρακάτω μιλάει συγκεκριμένα και ονομαστικά γι' αυτήν και για την θεραπεία της από τα επτά δαιμόνια. Το όνομα της αμαρτωλής και πόρνης γυναικός δεν αναγράφεται πουθενά μέσα στα ιερά Ευαγγέλια. Η αγία Μαρία η Μαγδαληνή όμως αναφέρεται συγκεκριμένα και ονομαστικά μετά την θεραπεία της, ως μαθήτρια και ακόλουθος του Κυρίου και της Θεοτόκου Μητρός Του, ως Διακόνισσα των Αποστόλων και ως πρώτη των Μυροφόρων.

Άλλωστε αν διαβάσει κανείς τα δύο κεφάλαια θα διαπιστώσει καθαρά ότι πρόκειται για δύο διαφορετικές διηγήσεις. Στην Ορθόδοξη Υμνολογία της Μεγάλης Εβδομάδας, γίνεται πολύ καθαρά η διάκριση μεταξύ των γυναικείων αυτών προσώπων. Της πόρνης γυναικός που άλειψε μύρα τον Κύριο, της οποίας τη μνήμη οι θειότατοι Πατέρες θέσπισαν την Αγία και Μεγάλη Τετάρτη. Και της αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής ως Μυροφόρου και Ευαγγελιστριάς της Αναστάσεως του Σωτήρος Ιησού. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ερμηνεύοντας τα άγια Ευαγγέλια, ερευνά και διευκρινίζει ποιες και πόσες ήταν οι γυναίκες που άλειψαν με μύρα την κεφαλή και τα πόδια του Κυρίου και ουδεμία σχέση είχαν με την αγία Μαρία την Μαγδαληνή. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος έχει γράψει και Λόγους με θέμα την

πόρνη γυναίκα που μετενόησε και η οποία είναι ένα πρόσωπο άγνωστο και ανώνυμο.

Η σύγχυση γύρω από το ιερό πρόσωπο της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής προήλθε από την Δύση και αυτή είναι άλλη μία παπική πλάνη.

Μαθήτρια του Κυρίου και Ακόλουθος της Θεοτόκου

Μετά τη θεραπεία της από τον Κύριο, η Μαρία συναισθανόμενη την μεγάλη ευεργεσία, γεμάτη ευγνωμοσύνη για τα αγαθά που αξιώθηκε, άφησε τα πάντα και άρχισε να ακολουθεί τον Κύριο, όπως έκαναν οι Μαθητές και Απόστολοι.

Ενδύθηκε η μακαρία Μαρία κάθε αρετή και αγαθότητα και εγκατέλειψε τα αγαθά του κόσμου, πλούτη, δόξα, ωραιότητα. Έβλεπε τους χωλούς να θεραπεύονται, τους τυφλούς να αναβλέπουν, τα δαιμόνια να εκδιώκονται, να επιτιμώνται και να διασκορπίζονται από τον Δεσπότη Χριστό, τους παραλύτους να περπατούν. Από όλα αυτά και από τις μαρτυρίες των Γραφών καταλάβαινε ότι Αυτός είναι ο αναμενόμενος ελευθερωτής του Ισραήλ. Έτσι η μακαρία Μαρία κατενόησε πλήρως και πίστεψε ότι Αυτός είναι αληθινός Υιός του Θεού. Και τον ακολουθούσε πιστά και αφοσιωμένα, μαζί με άλλες γυναίκες, υπηρετώντας Αυτόν και τους μαθητές Του και όσους Τον ακολουθούσαν. Τα πλούτη της, την περιουσία της, όλα τα διέθεσε στην διακονία των Μαθητών και του Κυρίου (Λουκάς 8,2). Η διακονία της αυτή έγινε αιτία να συνδεθεί στενά με τη Μαρία του Κλωπά και τη Σαλώμη (Μάρκος 15,40). Αλλά και με την Μητέρα Του, Θεοτόκο Παρθένο Μαριάμ, συνδέθηκε με σύνδεσμο φιλίας και αγάπης και με τους συγγενείς της (Ιωάννης 19,25). Και με όλους αυτούς που ακολουθούσαν τον Χριστό, όλη την συνοδεία των Μαθητών και Μαθητριών. Μάλιστα, ξεχώρισε μέσα στην συνοδεία των Μαθητριών ως πρώτη μετά την Θεοτόκο, όπως ο Πέτρος ξεχώριζε ως πρώτος μεταξύ των Αποστόλων.

Στη Σταύρωση του Κυρίου

Βρισκόταν στη Σταύρωση του Κυρίου (Λουκάς 23,49) όπου μαζί με την Θεοτόκο Μαρία και τις υπόλοιπες γυναίκες παρέμεινε μέχρι την τελευταία στιγμή,σπαράσσοντας από πόνο και αγωνία. Να πώς παρουσιάζουν πολύ παραστατικά οι άγιοι Ευαγγελιστές Ματθαίος, Μάρκος και Ιωάννης την παρουσία της αγίας Μαρίας Μαγδαληνής στην Σταύρωση του Κυρίου:

“Και ήταν εκεί πολλές γυναίκες από μακριά που έβλεπαν, οι οποίες ακολούθησαν τον Ιησού από τη Γαλιλαία και τον διακονούσαν. Μεταξύ των οποίων ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία, η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωσήφ, και η μητέρα των γιων του Ζεβεδαίου” (Ματθ. 27,55-56).

“Και ήταν και γυναίκες από μακριά που κοιτούσαν, μεταξύ των οποίων και η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία, η μητέρα του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, οι οποίες, όταν ο Ιησούς ήταν στη Γαλιλαία, τον ακολουθούσαν και τον διακονούσαν. Ήταν επίσης και πολλές άλλες που ανέβηκαν μαζί του στα Ιεροσόλυμα” (Μάρκ. 15,40-41).

“Αφετέρου είχαν σταθεί κοντά στο σταυρό του Ιησού η μητέρα του και η αδελφή της μητέρας του, η Μαρία η γυναίκα του Κλωπά, και η Μαρία η Μαγδαληνή» (Ιω. 19,25).

Από απόσταση παρακολουθούσαν δακρυσμένες, με πόνο και σπαραγμό ψυχής οι Μαθήτριες του Ιησού μαζί με την Θεοτόκο την πορεία του Κυρίου προς τον Γολγοθά και την ανάρτησή Του επί του Σταυρού. Παρακολουθούν το δράμα του Διδασκάλου τους και συμπαραστέκονται στην θλιμμένη Μητέρα Του. Δίπλα στον Σταυρό, μαζί με την Θεοτόκο και τον αγαπημένο μαθητή του Κυρίου, Ιωάννη, η Μαρία ζει το αποκορύφωμα του θείου Δράματος. Παραθέτουμε εδώ τον θρήνο της Μαρίας της Μαγδαληνής, καθώς βλέπει τον Κύριο της δόξης επί του Σταυρού κρεμάμενο:

“Τί είναι τούτο, Δέσποτα και Θεέ; Τόσο άπειρον το πέλαγος της ευσπλαχνίας Σου; Με αυτά σε ανταμείβουν εκείνοι που γεύθηκαν και απήλαυσαν όλα τα καλά των ευεργεσιών Σου; Σε έντυσαν με χιτώνα χλευαστικό αυτοί που Συ τους έντυσες με φόρεμα αφθαρσίας και σαν αετός άνοιξες τις φτερούγες Σου και τους έβαλες επάνω στα μετάφρενά σου; Επάνω στην αγία κεφαλήν Σου, στεφάνι υβριστικό σου φόρεσαν, αυτοί που με δόξα και τιμή τους εστεφάνωσες; Εσύ που τους ελευθέρωσες από την σκλαβιά και την δουλεία της Αιγύπτου, καταδέχεσαι να λάβης ράπισμα απ’ αυτούς; Με καλάμι χτυπούν την ακήρατη κεφαλή Σου, εκείνοι που προς χάριν τους χώριζες την θάλασσα στα δυο, κτυπώντας την με ράβδο;

Χολή με όξος σε ποτίζουν αυτοί που τους έστειλες εξ ουρανού το μάννα σαν βροχή και από την πέτρα ανέβλυσες σαν ποτάμι το νερό, με ένα χτύπημα ραβδιού; Αυτούς που τους αξίωσες να περάσουν την Έρημο και να σωθούν, αυτοί σου προξενούν τους πόνους των καρφιών; Πες μας κάποιον λόγο παρήγορο, σ' εμάς που στεκόμαστε εδώ και σ' αντικρύζουμε με τόσο πόνο! Παρηγόρησε με λόγους τελευταίους, προ του θανάτου Σου, την Μητέρα Σου που εδώ κοντά Σου στέκεται. Τί μεγάλη παρηγοριά θα είναι για την Μητέρα Σου, τα λόγια αυτά προ του θανάτου. Μάλιστα, όταν αυτά τα λόγια λέγονται από έναν Μοναδικόν και αλησμόνητον Υιόν. Σε ποιον την εμπιστεύεσαι αναχωρώντας από την ζωή; Γιατί, μπορεί να σε γέννησε δίχως πόνους, αλλά τώρα ρομφαία τρυπά και πληγώνει την καρδιά της, καθώς Σε βλέπει σ' αυτήν την αθλιότητα. Πες λόγο παρήγορο και στον Μαθητή, ο οποίος θα γίνη παρηγοριά της Μητρός Σου".

Εκεί, ακούει τον Κύριο να αρθρώνει τις τελευταίες Του λέξεις. Να απευθύνει τον τελευταίο Του λόγο στην Μητέρα Του, λέγοντας: «Μήτηρ, ιδού ο Υιός Σου» και στον αγαπημένο του μαθητή Ιωάννη: «Ιωάννη, ιδού η μήτηρ σου» (Ιω. ι', 26-27). Και η Μαγδαληνή ξεσπά σε θρήνο που συνοδεύει τον θρήνο της Παναγίας Μητέρας, που σπαράζει και οδύρεται, ακούγοντας τον αγαπημένο Της Υιό, να αφήνει την τελευταία του λέξη «Τετέλεσται» μαζί με την τελευταία ανθρώπινη πνοή Του επάνω στον Σταυρό.

Η Μαρία η Μαγδαληνή ως Μυροφόρος

και Ευαγγελίστρια της Αναστάσεως

Ο Ιησούς & η Μαρία η Μαγδαληνή

Κάτω από τον Σταυρό, στέκεται η θαυμαστή Μαρία και περιμένει με δέος. Βλέπει με προσοχή τι γίνεται. Δύο κρυφοί μαθητές του Κυρίου εμφανίζονται, ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία και ο Νικόδημος. Πήραν την άδεια από τον Πιλάτο να θάψουν το Σώμα του Κυρίου. Αποκαθήλωσαν το Πανάγιο Σώμα από τον Σταυρό, το τύλιξαν με ευλάβεια και σεβασμό στο λευκό σενδόνι. Το άλειψαν με σμύρνα και αλόη και το ενταφίασαν μέσα στο λαξευμένο καινούργιο μνήμα, σ' ένα κήπο δίπλα στον

Γολγοθά (Ματθαίος 27,61, Μάρκος 15,47, Λουκάς 23,55). Να πώς παρουσιάζουν οι άγιοι Ευαγγελιστές Ματθαίος και Μάρκος την αποκαθήλωση και τον ενταφιασμό του Κυρίου, αλλά και την παρουσία των Μαθητριών του Κυρίου την ώρα εκείνη.

“Και όταν ήδη έγινε βράδυ, επειδή ήταν Παρασκευή, που είναι η προηγούμενη ημέρα του Σαββάτου, ήρθε ο Ιωσήφ, που καταγόταν από την Αριμαθαία, σεβαστό μέλος του Συνεδρίου, που κι αυτός περίμενε τη βασιλεία του Θεού, ο οποίος τόλμησε, εισήλθε και παρουσιάστηκε μπροστά στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού. Αλλά ο Πιλάτος θαύμασε απορώντας αν είχε ήδη πεθάνει και, αφού προσκάλεσε τον εκατόνταρχο, τον ρώτησε αν πέθανε από ώρα. Και όταν το έμαθε από τον εκατόνταρχο, δώρισε το πτώμα στον Ιωσήφ. Και εκείνος αφού αγόρασε ένα σεντόνι, τον κατέβασε από το σταυρό, τον τύλιξε στο σεντόνι και τον έθεσε μέσα σε μνήμα που ήταν λατομημένο στο βράχο. Και μετά κύλησε ένα λίθο πάνω στη θύρα του μνήματος. Τότε η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσή κοιτούσαν πού έχει τεθεί”(Μάρκ. 15,42-47).

“Όταν λοιπόν βράδιασε, ήρθε ένας άνθρωπος πλούσιος από την Αριμαθαία με το όνομα Ιωσήφ, που και αυτός μαθήτευσε στον Ιησού. Αυτός πλησίασε τον Πιλάτο και του ζήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος διέταξε να του αποδοθεί. Και όταν έλαβε το σώμα ο Ιωσήφ, το τύλιξε μέσα σ’ ένα σεντόνι καθαρό και το έθεσε μέσα στο καινούργιο μνήμα του που λατόμησε στο βράχο. Και αφού κύλησε ένα λίθο μεγάλο στη θύρα του μνήματος, έφυγε. Ήταν τότε εκεί η Μαριάμ η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία καθισμένες απέναντι στον τάφο”(Ματθ. 27,57-61).

Οι δύο Μαθητές, Νικόδημος και Ιωσήφ ενταφίασαν το άγιο Σώμα του Κυρίου, αφού το άλειψαν μόνον με σμύρνα και αλόη. Αρώματα δεν πρόφτασαν να βάλουν, γιατί πλησίαζε ήδη η νύκτα. Μετά τον ενταφιασμό αποχώρησαν. Οι Μαθήτριες όμως δεν έφυγαν από τον Τάφο. Δεν μπόρεσαν να αποχωριστούν τον λατρευτό τους Διδάσκαλο και Σωτήρα, ακόμη και τώρα που Εκείνος είναι νεκρός. Σιγά σιγά αρχίζει να πέφτει η νύχτα και το σκοτάδι να απλώνεται. Οι Απόστολοι κρύφτηκαν για τον φόβο των Ιουδαίων.

Έτσι η Μαρία η Μαγδαληνή με τις άλλες γυναίκες επέστρεψαν στα Ιεροσόλυμα και αγόρασαν τα μύρα από την Παρασκευή το βράδυ, διότι το Σάββατο υπήρχε αργία, σύμφωνα με τον Μωσαϊκό Νόμο. Το βράδυ του Σαββάτου, όταν η αργία έληξε, αγόρασαν κι άλλα αρώματα.

“Ακολούθησαν από κοντά τότε οι γυναίκες, οι οποίες είχαν έρθει από τη Γαλιλαία

μαζί του, και είδαν το μνήμα και πώς τέθηκε το σώμα του. Όταν λοιπόν επέστρεψαν, ετοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το Σάββατο, βέβαια, ησύχασαν σύμφωνα με την εντολή” (Λουκ. 23,55-56).

Περίμεναν να περάσει η μέρα του Σαββάτου όπως επιβάλλει ο Μωσαϊκός Νόμος και το βράδυ του Σαββάτου, ενώ ξημέρωνε Κυριακή, η Μαρία η Μαγδαληνή, με θάρρος και με αυταπάρνηση, ξεκίνησε μαζί με τις άλλες Μυροφόρες γυναίκες για τον Τάφο του Ιησού .

“Την πρώτη όμως ημέρα μετά το Σάββατο, ενώ ήταν όρθρος βαθύς, ήρθαν στο μνήμα, φέρνοντας όσα αρώματα ετοίμασαν” (Λουκ. 24,1).

Φαίνεται από τα άγια Ευαγγέλια ότι οι Μυροφόρες ήταν πολλές και πήγαν στον Τάφο όχι μία φορά αλλά δύο και τρεις φορές εκείνο το βράδυ του Σαββάτου. Πρώτη απ’ όλες πήγε στον τάφο του Ιησού η Θεοτόκος, έχοντας μαζί της την Μαρία την Μαγδαληνή, νύχτα ακόμη πολύ πριν ξημερώσει “Και αργά τη νύχτα το Σάββατο, ενώ φώτιζε η πρώτη ημέρα μετά το Σάββατο, ήρθε η Μαριάμ η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, για να δουν τον τάφο” (Ματθ. 28,1).

Η Παρθενομήτωρ έφθασε την στιγμή που γινόταν ο σεισμός, αποκυλίστηκε η πέτρα και ανοιγόταν ο τάφος και οι φύλακες ήταν παρόντες, αν και συγκλονισμένοι από τον φόβο. Γι’ αυτό μετά τον σεισμό αυτοί ανασηκώθηκαν και κοίταξαν αμέσως να φύγουν. Γι’ Αυτήν πρώτη ανοίχτηκε ο ζωηφόρος εκείνος Τάφος και γι’ Αυτήν άστραψε ο άγγελος, ώστε Αυτή με το πλούσιο φως του αγγέλου όχι μόνο να δει ότι ο τάφος ήταν άδειος, αλλά και τα εντάφια να είναι τακτοποιημένα και πολυτρόπως να μαρτυρούν την έγερση του Κυρίου:

“Και ιδού, έγινε σεισμός μεγάλος. Γιατί άγγελος Κυρίου, αφού κατέβηκε από τον ουρανό και πλησίασε, κύλησε μακριά το λίθο και καθόταν πάνω του. Και ήταν η όψη του σαν αστραπή και το ένδυμά του λευκό σαν χιόνι. Και από το φόβο του ταραχτήκαν οι φύλακες και έγιναν σαν νεκροί. Έλαβε το λόγο τότε ο άγγελος και είπε στις γυναίκες: «Μη φοβάστε εσείς, γιατί ξέρω ότι ζητάτε τον Ιησού το σταυρωμένο. Δεν είναι εδώ, γιατί εγέρθηκε καθώς είπε. Ελάτε, δείτε τον τόπο όπου βρισκόταν ξαπλωμένος. Και γρήγορα πηγαίνετε και πείτε στους μαθητές του ότι εγέρθηκε από τους νεκρούς. Και ιδού, πηγαίνει πριν από εσάς στη Γαλιλαία. εκεί θα τον δείτε. Ιδού, σας το είπα». Τότε έφυγαν γρήγορα από το μνήμα με φόβο και χαρά μεγάλη και έτρεξαν να το αναγγείλουν στους μαθητές του” (Ματθ. 28,2-8).

Η θεομήτωρ Μαρία συνοδευομένη από τις άλλες Μυροφόρες επέστρεφε και τότε ο Ιησούς παρουσιάστηκε μπροστά τους και τις χαιρέτησε. Η Θεοτόκος, όταν συνάντησε τον Υιό της και Θεό, πρώτη από όλες τις άλλες είδε και αναγνώρισε τον Αναστάνα. Πρώτη μίλησε μαζί Του και έπιασε τα άχραντα πόδια Του. Πρώτη απ' όλους τους ανθρώπους, η Θεοτόκος δέχθηκε το Ευαγγέλιο της Αναστάσεως του Κυρίου.

“Και ιδού, ο Ιησούς τις προϋπάντησε λέγοντας: «Χαίρετε». Εκείνες πλησίασαν και του κράτησαν τα πόδια και τον προσκύνησαν. Τότε ο Ιησούς τους λέει: «Μη φοβάστε. Πηγαίνετε, αναγγείλετε στους αδελφούς μου να φύγουν για τη Γαλιλαία, κι εκεί θα με δουν” (Ματθ. 28,9-10)

Αλλά και η Μαρία η Μαγδαληνή ξαναπήγε μαζί με άλλες γυναίκες “Την πρώτη όμως ημέρα μετά το Σάββατο, ενώ ήταν όρθρος βαθύς, ήρθαν στο μνήμα, φέρνοντας όσα αρώματα ετοίμασαν” (Λουκ. 24,1-10) και “Και όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν αρώματα, για να έρθουν και να τον αλείψουν” (Μάρκ. 16, 1-8).

Η Μαγδαληνή και οι άλλες Μυροφόρες δεν κατανόησαν την σημασία των λόγων του αγγέλου και δεν γνώρισαν αμέσως την αλήθεια. Διαπίστωσαν μόνον την κένωση του Τάφου και τότε έτρεξε η Μαρία η Μαγδαληνή στους Αποστόλους και τους μετέφερε, ότι ο τάφος είναι άδειος. Οι δύο Μαθητές ήρθαν στον Τάφο τρέχοντας. Διαπίστωσαν ότι όσα τους είπε η Μαγδαληνή ήταν αληθινά. Ο Πέτρος και ο Ιωάννης είδαν τον άδειο Τάφο και έφυγαν.

“Και την πρώτη ημέρα μετά το Σάββατο η Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται πρώι στο μνήμα, ενώ ήταν ακόμα σκοτάδι, και βλέπει το λίθο σηκωμένο από το μνήμα. Τρέχει, λοιπόν, και έρχεται προς το Σίμωνα Πέτρο και προς τον άλλο μαθητή που αγαπούσε ο Ιησούς, και τους λέει: «Πήραν τον Κύριο από το μνήμα και δεν ξέρουμε πού τον έθεσαν». Εξήλθε τότε ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής και έρχονταν στο μνήμα. Έτρεχαν, λοιπόν, και οι δυο μαζί. Αλλά ο άλλος μαθητής έτρεξε μπροστά ταχύτερα από τον Πέτρο και ήρθε πρώτος στο μνήμα και, αφού έσκυψε, βλέπει να βρίσκονται κάτω οι επίδεσμοι, δεν εισήλθε όμως. Έρχεται τότε και ο Σίμωνα Πέτρος, που τον ακολουθούσε, και εισήλθε στο μνήμα. Και βλέπει τους επιδέσμους να βρίσκονται κάτω, και το μαντίλι, που ήταν πάνω στο κεφάλι του, να μη βρίσκεται κάτω μαζί με τους επιδέσμους, αλλά χωριστά τυλιγμένο σ' ένα μέρος. Τότε, λοιπόν, εισήλθε και ο άλλος μαθητής που ήρθε πρώτος στο μνήμα, και είδε

και πίστεψε. Έφυγαν τότε πάλι για την οικία τους οι μαθητές ” (Ιω. 20,1-10).

Η Μαρία η Μαγδαληνή, όμως, έμεινε κοντά στον Τάφο και έκλαψε γοερά γιατί χάθηκε το Σώμα του Κυρίου της και δεν ήξερε ποιος το πήρε. Τότε παρουσιάστηκαν μπροστά της δύο Άγγελοι. Από την εμφάνιση των δύο Αγγέλων η Μαρία μένει έκπληκτη, θαμπωμένη από το παράδοξο θέαμα. “Γυναίκα, γιατί κλαις; Ποιον ζητείς;” Την ρώτησαν. Και εκείνη είπε: “Πήραν τον Κύριό μου από το μνημείο, και δεν γνωρίζω πού τον έβαλαν” Αυτό που είπε προηγουμένως στους Αποστόλους, αυτό είπε και στους Αγγέλους.

Τότε, στράφηκε πίσω η Μαρία και είδε τον Ιησού! Και εκείνος την ρώτησε: “Γυναίκα, γιατί κλαις; Ποιον ζητείς;”. Εκείνη δεν τον αναγνώρισε παρά μόνο όταν ο Ιησούς την αποκάλεσε με το όνομά της. Μετά από αυτά η Μαρία πήγε στους μαθητές και τους ανέφερε ότι είδε τον Κύριο και όλα όσα της είπε.

“Η Μαρία, όμως, είχε σταθεί κοντά στο μνήμα, κλαίγοντας έξω. Καθώς λοιπόν έκλαιγε, έσκυψε κάτω στο μνήμα και βλέπει δυο αγγέλους στα λευκά καθισμένους, έναν προς το μέρος της κεφαλής και έναν προς το μέρος των ποδιών, όπου βρισκόταν ξαπλωμένο το σώμα του Ιησού. Τότε εκείνοι της λένε: «Γυναίκα, τι κλαις;» Τους απαντά: «Πήραν τον Κύριό μου και δεν ξέρω πού τον έθεσαν». Όταν είπε αυτά, στράφηκε προς τα πίσω και βλέπει τον Ιησού να έχει σταθεί, αλλά δεν κατάλαβε ότι είναι ο Ιησούς. Της λέει ο Ιησούς: «Γυναίκα, τι κλαις; Ποιον ζητάς;» Εκείνη, επειδή νόμιζε ότι είναι ο κηπουρός, του λέει: «Κύριε, αν εσύ τον βάσταξες, πες μου πού τον έθεσες κι εγώ θα τον πάρω». Λέει σ’ αυτήν ο Ιησούς: «Μαριάμ!» Στράφηκε εκείνη και του λέει εβραϊκά: «Ραββουνί!» που λέγεται “Δάσκαλε”.

Της λέει ο Ιησούς: «Μη με κρατάς, γιατί δεν έχω ανεβεί ακόμα προς τον Πατέρα. Πήγαινε όμως προς τους αδελφούς μου και πες τους: “Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας”». Έρχεται η Μαρία η Μαγδαληνή και αναγγέλλει στους μαθητές: «Έχω δει τον Κύριο!», και αυτά που της είπε. ” (Ιω. 20,11-18)

Μεγάλη τιμή για την Μαρία να αξιωθεί να δει τον Κύριο, πρώτη μετά την Θεοτόκο. Μεγάλη τιμή να μιλήσει μαζί Του, μετά την Θεοτόκο και να την στείλει στους Αποστόλους, να μάθουν και αυτοί την χαρμόσυνη είδηση. Έγινε έτσι η Μαρία η Μαγδαληνή απόστολος των Αποστόλων, κήρυκας των Μαθητών, ευαγγελίστρια των Ευαγγελιστών . Ο Χριστός την διάλεξε γι' αυτήν την υψηλή διακονία και αποστολή.

Η αγία Μαρία η Μαγδαληνή έχει μία ξεχωριστή θέση μέσα στον όμιλο των Μυροφόρων και Μαθητριών. Βλέπουμε ότι και οι τέσσερις Ευαγγελιστές την αναφέρουν πρώτη από όλες τις άλλες Μυροφόρες.

«Και αφού πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν το βράδυ του Σαββάτου αρώματα για να έλθουν στον Τάφο και να αλείψουν τον Ιησού. Και πολύ πρωί της πρώτης ημέρας της εβδομάδος, έρχονται στο μνημείο, την ώρα που ο ανατέλλων ήλιος άρχιζε να διαλύη το σκοτάδι» (Μάρκ. 16,1-2).

Η Μαρία Μαγδαληνή Ισαπόστολος

Μετά από όλα αυτά η Μαρία η Μαγδαληνή έμεινε στα Ιεροσόλυμα, μαζί με την Υπεραγία Θεοτόκο και τις άλλες γυναίκες. Ύστερα από την Ανάληψη του Κυρίου στους Ουρανούς, όπως διαβάζουμε στις Πράξεις των Αποστόλων, συνήθιζαν να συγκεντρώνονται στο υπερώο και να προσεύχονται μαζί με τους Αποστόλους και όλους τους Μαθητές του Κυρίου. Εκεί στα Ιεροσόλυμα, η αγία Μαρία η Μαγδαληνή επιδόθηκε σε σπουδαίο φιλανθρωπικό έργο μαζί με την Θεοτόκο, μοιράζοντας τα πλούτη της στους φτωχούς.

Έζησε ζωή ισάγγελη και έγινε σεβαστή και σ' αυτούς τους Αγγέλους. Υπερέτρησε όλων των αγίων ως τότε γυναικών που ευαρέστησαν τον Θεό, αλλά και όλων των μεταγενέστερων αγίων μαρτύρων γυναικών και ασκητριών, επειδή είδε και γνώρισε και υπηρέτησε τον ίδιο τον Χριστό, τον αληθινό Νυμφίο των ψυχών τους. Και ότι είναι οι Απόστολοι μεταξύ όλων των Αγίων, έτσι είναι και η Μαγδαληνή μεταξύ όλων των αγίων Γυναικών που ευαρέστησαν τον Θεό.

Ύστερα από την Επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής, οι Απόστολοι διασκορπίστηκαν σε διάφορους τόπους για να κηρύξουν το Ευαγγέλιο, σ' όλα τα έθνη και σ' όλους τους λαούς, όπου τους κατηύθυνε το Άγιο Πνεύμα. Και η μακαρία Μαρία, όπως λέει κάποια παράδοση, ξεκίνησε να φτάσει στη Ρώμη, για να ζητήσει από τον Καίσαρα Τιβέριο να αποδώσει δικαιοσύνη για τον άδικο θάνατο

του Ιησού Χριστού. Ακολουθώντας τον δρόμο και την ζωή των Αποστόλων, αρχίζει την μακρινή οδοιπορία, καταφρονώντας κόπους, εμπόδια και δυσκολίες. Καθ' οδόν διδάσκει και κηρύττει. Διηγείται και διακηρύττει την Ανάσταση του Κυρίου. Αφού δικάστηκαν και τιμωρήθηκαν οι σταυρωτές του Κυρίου, η μακαρία Μαρία η Μαγδαληνή κατήχησε τους πιστούς στη Ρώμη και τους στερέωσε στην πίστη. Και αφού κήρυξε στην Ρώμη, περιηγήθηκε όλη την Ιταλία και Γαλλία. Και επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα, αφού πρώτα πέρασε από την Αίγυπτο, την Φοινίκη, την Συρία και την Παμφυλία. Σ' όλες αυτές τις χώρες δίδασκε και κήρυττε το Ευαγγέλιο και την πίστη στον Αναστάντα Ιησού. Στα Ιεροσόλυμα παρέμεινε για μικρό διάστημα μαζί με την Υπεραγία Θεοτόκο, ως την Κοίμησή της.

Κατά την παράδοση της Εκκλησίας μας, η αγία Μαρία Μαγδαληνή μετέβη κατόπιν στην Έφεσο, όπου ζούσε και δίδασκε ο αγαπημένος μαθητής του Ιησού ο Ιωάννης. Στην Έφεσο συναντήθηκε με τον Ιωάννη, συμμετείχε στο κήρυγμά του και έγινε βοηθός του και συμπαραστάτης του στις δοκιμασίες και στις θλίψεις του, στην φυλάκισή του και σε όλα του τα δεινά. Στην Έφεσο, η Αγία, οδήγησε πολλούς στην πίστη και στην επίγνωση της αλήθειας. Ο λαός της Εφέσου την τίμησε και την ευλαβήθηκε δεόντως. Μετά τον θάνατό της το πάντιμο και πάνσεπτο σώμα της ενταφιάσθηκε οσιοπρεπώς από τον άγιο Απόστολο και Ευαγγελιστή Ιωάννη, σ' ένα σπήλαιο κοντά στην Έφεσο, όπου αργότερα εκοιμήθηκαν οι επτά παιδιά εν Έφέσω. Κατά την ώρα της ταφής, επιτελέσθηκαν πολλά θαύματα, καθώς και τους μετέπειτα χρόνους, μέχρι σήμερα, η Αγία δεν σταμάτησε να θαυματοουργεί.

Το έτος 890 μ.Χ. ο βασιλεύς Λέων Στ' ο Σοφός (886-912), έκανε ανακομιδή του αγίου λειψάνου της και το μετέφερε από την Έφεσο στην Κωνσταντινούπολη. Μαζί με τον αδελφό του Αλέξανδρο, το έλαβε επάνω στους ώμους του και το απέθεσε με ευλάβεια στον Ναό που αυτός έκτισε επ' ονόματι του Αγίου και Τετραημέρου φίλου του Χριστού Λαζάρου στην Κωνσταντινούπολη. Το άγιο λείψανο τοποθετήθηκε μάλιστα στο αριστερό μέρος του Ιερού Βήματος, μέσα σε ασημένια θήκη.

Επίσης το ιερό χέρι της Μυροφόρου και Ισαποστόλου Μαρίας της Μαγδαληνής, βρίσκεται στην Ιερά και Σεβάσμια Μονή της Σιμωνόπετρας, στο Άγιο Όρος.

Η Εκκλησία μας εορτάζει την μνήμη της αγίας Μυροφόρου και Ισαποστόλου Μαρίας Μαγδαληνής την 22 Ιουλίου. Επίσης την συνεορτάζει μαζί με τις άλλες Μυροφόρες Άγιες Γυναίκες, την τρίτη Κυριακή μετά το Πάσχα, την Κυριακή των Μυροφόρων. Η ανακομιδή των λειψάνων της Μαρίας Μαγδαληνής και του Αγίου Λαζάρου εορτάζεται στις 4η Μαΐου.

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com